

אונקלזם

קפו במדבר יג שלח

יג א וידבר יהוה אל-משה לאמר: א ומליל יי עם משה למשר
ב שיח קה גברין ואלען ית
יב שליחך אנשים ויתרך את-ארץ

ג'ז

(ב) שלח לך אנשיים. כמה נסמכה פלחת מרגליות לפלאטה מיליס^ט, לפי ללקחה על עסקייך ובכ' שדנlica צחחיכ ווּצפָעִים כְּלֹנוּ וְהֵן וְלִמְלַקְתָּו מַזְמָר (גמ' - גמ'?) שלח לך. לדעךך^י חני היינו מנות נק' הס

אור החיים

ב. שלח לך חנויות גו. נירך לדעתה מהמוני לך, →
 ויזל מהמוני (סוטה טס) לדעתך מי
 חייני מונך וכו', וכשכש גם מכיסים כי על קרעך
 חלץ דינר לעתות עמו"ז וופיינט מלמלו עלי ענת
 רצעים. ולכזין כענין חייער זדרל, מתבען מי יינה
 בקרער"ח קרעך קנדולך הנטצעת מהמנוגלים, חס
 מעד כמעטה, חיין צו רע, כי כליה מליאו (יסוכט ז')
 שכמו כן צלה יוכטע ז' חנויות מרנגוליס ווילגנו
 באחרין, חס כן חיין קדצ'ר מכוון מעד עלמן, ולחס
 מעד חלנותים כמרנגוליס שביו רצעים, כליה מליאו
 שנחחו על פי כי כזומן לזרות וכליות, וכטעין
 בכחוג עלייקס כולם חנויות מכס פודיקט. חכנן
 לתבגר קדצ'ר על פי דזריקס ז'ל טהמוני (ילקוט)
יג) א. וידבר גו' להמא. נירך לדעתה נמה 7
 חלץ אל מטה, וחולץ צעל נאכטונו למאל שאלדייס
 נהממו לו מפי קאניגס), צואלת זכ קרי קוּן צעל
 מהמלך יוומא ד'), גס צלמה ומחוזקו יטראל כי מטה
 חפץ זדרל ווילמי כי דעתו מדעתס', לחס ינו
 שיהםל לכס כי כן זוס לו סמלך, גס כדי שיטמנו לו
 נשלום סדר ננדוץ חלו מלה', ולמה ועכשו על ידו
 כטוישו כי דצ'ר מלך קוּן, גס לפוי זדרו ר'ז'ל (סוטה
 ז') טפירותו חייכם לך לדעתך טהון כי מזוה על
 כבודגי), חפץ כי שיהםל ליטראל כבודגיים כמו
 בסס מפי עליון חולין ירגינט כי לה טוב ענתה
 ויבטחו ז' וילמיינו צו:

אור בחד

א) נטול מרגלים. ב) לרוגל את החרץ, והוא מיעוטה למונה ח"ז, מטה"כ טסקקע"ה וזה לנו. ג) שטילוק יט' בין סדר צלות מטה

בגנום מושך כה גלובלי וGLOBAL מילאנו מושג

אור החיים

אור בחד

ז זה מטוס נתמולס מהקדשו היה מטה נטה
במרגלים ולה רוח ומיל נטה כדר בטמיתו כ/
וחמכו לו כי העממים וודעים לנו טהרו טהיר ליט
חחות וכט מטמיים לה ממנוס וכטיגשו יטהרל
לה ומלהו כלום ונמה דרכו כ' גטל ח' זי', וזה
וינו עכדר נטעי מטה טהרמו (דרכיס ח'
כ' זי') ויחפלו לו לח טהרין פירוש כמפריכם
שמטמיים נטה ממנוס ווי' ליון טהר מטה נך
נלה זידת עד כלן. בנה ממה שדקוקו צמיה מרץ
ז'ל וטהרנו נלה זידת יורה כי נרמלה זדרו
ולבדוקו צערמה, והן ידוע מה שייה מרים שדרו
צפכס טבב נלה). אכן ז' מיין ריגול כת, כת'
כהו ריגול לדעת זיך טבר ועלו זה, גט לדעת חס
יטרינו כל יטהן לטהה לו מלך מהר מכם,
וכמיהמר מרגלי כתש טכטיזו יוכטע (ווכטע ז') היל
יעל כל כתש כלגפיש חייט לו כטפה חלפיש חייט
יעלו וגוי היל מיגע טמה חט כל כתש, וריגול זה היל
ירגול היל חט טבייל טבר זיכר זטה וכטיכטוב
ויסכימו זור על עיל מהר וריגול טחה ליהמת,
ויריגול ז' כתו ריגול כלני, זה זורה כי רוגס לטהה
ולטהר חס יט מה צפס לנכזוב, כתו ריגול
שכסיימו יטהן לטהה לריגול תוכ נכללות מהר כגען
כמו שטפורה טמפה, זה זוריך מיעוט בטמינה
ככ' וזיקות מוחנה, וזה מהר צמדרכ טלה רזה
מטב עד שבתקחמו זמרמן ודרו לו בלעד בטמינה
כמן בס טלהים, מטעם זה יודק כל טרין כגען
ולכל זידס וטהר מרגלים לטליה זה כי חיין רע
בדר, כמו כן יוכטע טלה מרגלים לטיבת קורייכ
כמו טתתמי וטהר לע היל זוקה צמעס ריגול שטוק

אור בהיר

למי'ר:
אללוֹן ית

וְמַלְגָּלִים
בְּסֶלֶכֶת
סָלֵר (טָמֵן) -
יְכַלֵּךְ חָס

ב' קפוי לפנִי
אָמַר שְׁקֵבָ"ה
אֶלְעָמָת לְכָרִיס
אַנְסִיס" סִיח
וְאֵת מִקּוֹמוֹ
זָהָה, וְזָהָם
זְקִבָּחָה וְכוּ
אָמַר, וּנְמִיְצָבָן
בָּהּ (ב' : בָּהּ)
מִקְרָן, טְהִרָּתָן
מִמְּסָה כְּפָלָג
תְּמִלְכָנוֹן גָּלָל
וְאֵת הַמְּלָה

הוממו לנו,
דעתך מני
על הכלע
וז' על נסח
זאת מי יוכן
גלאים, והס
יכוותע (ז')
YSIS ווילגנו
ענשו, והס
בכל מניין
ית, וכניע
יקיס. לך
ז' (וילגנו)

יב אולם מטה
כל רצון עשו

אור החיים

אור בהיר

אור בהיר
 טו) הרגל צענויות מהרים זה כי סמונם למים צונעה. טז) ולו' חן עתה נטה למים חמים ציטי מי טיסי' ימלפַּן מכל המסתומים, וטפי' יכו קני מי מטלמים נון ורע. יז) טלהן סקנ'ס מילך צמו על האטה. יח') פ' ג' לך קמטה ימלם כוונה טונה, והג' יהמר מרגלים טלה יכוונו לאוונם יטרול, וכוס ג' יהיו צוחט כל עיקר ולע' מהסכו ויזחאו לדיקין. יט') להר שטחה נפרעה. ב) ומכלית טריגון נלעת סמפליות ומג', לו' הפטל טהס'ג' חן חלימת ברגיגן חן ממלר קפס רו'יס המליטים רק צמג'י נפרעה. כא) כי מיניה כען בגמי' ק'.⁵

לכט בחר

מלטה צלה, ויט עוד נאכטום, הצע קהילתת יורה לרכו קלון
תנייה גלעט פליוטו מרונק, ומין טיגת נך פליוטו מענמץ
טהון טיגת נך מליין אה מאקור פדרכו הולן מדריכת מליין
תכליטו, כלוואר הין פליוטו מנק ומענמץ הולן היל עטמץ
התקן נוקמן, ווּס חתליגמו רכינו גלעטן כלומר קסיה מצלמת
הצלהות נלומו לדבר מס אשה גלעטן, וכמו נך נך נטומת
ספסאיות קכלית הבהלה נך, וממושג נך דבר נטמען זיין

אור החיים

תשלוחו. ולמ' כקפוק במקהמר פלה בנהכחיםם בכחוג. הולי צהו (ענגן) צלה ולו מלה נסדור זא

אור בהיר

בב) פי קינה עליו נעצר, ולו עתה טווחה נכר.

בָּרוּ כְּלֹמי
וּסְפִירַנוּ
, נָעַד צָהָל
חֲצֵרָה מִינִי
אֶרְצָה בְּכִילָה
בְּזָהָרִי כִּי
וְקָרְבָּנָה
כְּכָמָה צָהָל
בְּצָהָרָן שָׁעָן
וּפְלִיהָ כְּיָה
זָמִינָה כְּדוֹן
בְּצָמָשׂוֹן
וְגֹאֵלָה וְיָלִדוֹן
לְכָל יְפָמָחוֹן
בְּמַעַזְוָלוֹן
חַמְלָר מַלְאָךְ
צָעַט מִינִים
כְּךָ, וְצָבָא
זָהָת לְמַבָּא
מִינִי גּוֹמָן
זָהָבוֹן לְזָהָל
לְרַמְמוֹת הַלְּבָשָׁה
חַק בְּנוּמָד
זָלָס בְּתָה וְ
זָהָבָה (זָהָבָה), וְבָבָבָה
רְכָמְלָמָמָן
(דְּגָרִיסָה טָהָרָה)
וְגֹאֵלָה, וְכוֹמָה
כְּנָעָן דּוּמָרָה
זָהָבָה מִינִי

אונקלום

לשבט אֶשְׁבַּטָּא דְּאַבְרָהָם תְּשִׁלְחוּ בְּלֵבָא רְבָהָן גַּוְשָׁחָה תְּחִזְוֹן מְשָׁה
מְפְּדָבָר פְּאָרוֹן עַל-פִּי יְהוָה בְּלַמְּנָא דְּיִ
בְּלִיחָזָן גְּבָרִין רִישִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנָנוּ זְאָלוֹן שְׁמְתָחָזָן לְשָׁבָטָא
דְּרָאוּבוּ שְׁמוּעָ בָּר וּפּוּרוּ
הַשְּׁבָטָא רְשָׁמְעוֹן שְׁפָט בָּר
חוּרְיוֹן וּלְשָׁבָטָא רְחוֹרָה בָּקְבָּבָר
יְפָנָה זְאָלוֹן לְשָׁבָטָא רְיִשְׁכָר יְנָאֵל
בָּר יוֹסֵף חַשְׁבָּטָא דְּאָפְרִים
הַוְשָׁעָבָר נָנוּ טְשָׁבָטָא רְכָנְגָמוֹן
פְּלָחִי בָּר רְפּוֹאָה זְאָלוֹן לְשָׁבָטָא רְזָבְחוֹן
גְּרִיאָל בָּר סּוֹדִי יַיְהָשָׁבָטָא
רְיוֹסֵף זְאָלוֹן דְּמִנְשָׁה גְּרִיאָר בָּר
סּוֹסִי יַבְּשָׁבָטָא דְּרָדוֹן עַמְּיָאֵל בָּר
גְּמַלְיָה יַגְּשָׁבָטָא דְּרָשָׁר סְתוּר
בָּר מִיכָּאֵל יַדְשָׁבָטָא דְּגַפְתָּחִי
גְּחִיבָּי בָּר וּפְסִי טְשָׁבָטָא רְגָדָר
גְּאוֹאֵל בָּר מְכִי טְאָלוֹן שְׁמָתָה
גְּבָרְיאָה רִי שְׁלָחָמָה זְאָלוֹן תְּהִתָּה
גְּבָרְיאָה רִי שְׁלָחָמָה זְאָלוֹן תְּהִתָּה

ארעה וק
והושען;
לאלה;
לחון סך

כבריס צו
וגו. כתפ
- סונא לא
של הרין
פסולם ה
שינוי ותחאות
נמס כ/
ספטע וכרכ
סורף פ/
קסם מהו
קסם מהו
וטהפלן דוק
וtega סקל
וחותה, וטהפל
על גנג נאג
למקליע מול
למערג (רא"
ה

ויקרא א

כ
סיה לכתפין

כג) פ"י לה ג

במשען. ב
סמייס סמלפם
הוומו ג

קעא במדבר יג שלח

בְּלִנְשִׁיא בְּהָמָן וַיַּשְׁלַח אֶתְכֶם מְשָׁה
מִפְּדָבָר פְּאָרוֹן עַל-פִּי יְהוָה בְּלַמְּנָא אַנְשִׁים
רְאֵשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּהָה דְּ וְאֶלְהָ
שְׁמוֹתָם לְמִטְהָה רְאוּבָן שְׁמוּעָ בְּרָ
וּבָרָה: הַ לְמִטְהָה שְׁמָעוֹן שְׁפָט בְּנֵזְחֹרְרִי
וְלְמִטְהָה יְהִוָּה בְּלֵב בְּנֵי יִפְנָה: הַ לְמִטְהָה
יְשָׁשָׁבָר יְגָאֵל בְּנֵי יְסוֹפָט: הַ לְמִטְהָה אַפְרִים
הַוְשָׁעָבָר נָנוּ טְשָׁבָטָא בְּנֵי מְנָפְתָחִי בְּרָ
רְפּוֹאָה: הַ לְמִטְהָה זְבּוֹלָן גְּדִיאָל בְּנֵי סּוֹדִי:
יְסּוֹסִי יַבְּשָׁבָטָא דְּמִנְשָׁה גְּדִי בְּנָ
יְסּוֹסִי יַגְּשָׁבָטָא דְּרָדוֹן עַמְּיָאֵל בְּנָ
יְסּוֹסִי יַגְּשָׁבָטָא סְתוּר בְּנֵי מִיכָּאֵל:
דְּ לְמִטְהָה נְפָתְלִי נְחָבִי בְּנֵי יְסּוֹפָט:
טוּ לְמִטְהָה גְּדָר גְּאוֹאֵל בְּנֵי מְכִי טְאָלוֹן שְׁמָתָה
שְׁמוֹת הָאַנְשִׁים אַשְׁר-שְׁלָחָה מְשָׁה

רש"י

למְנָעָן לְמִירָסָה (מ"ה - גמ"ה): (ג) עַל פִּי הָ
לְיָהּ מְלָעָנָה תְּהִוָּה טִיקְנִים קְנָנָה כָּלִי מְלָהָה שְׁלָמָה אֶל
יְצָרָלָן, לְךָ לְהָ לְעַטָּה מְעַטָּה מְעַטָּה וְהָ קְנָנָה
קְנָנִים וְלָלָעָכָב קְרִי זָהָר פִּי סָ, לְהָ קְמִינָן יְצִיעָו וְהָמָלָע
קוֹדֶס גְּרֻכוֹמוֹ וְהָעָנִין דְּנָנָלָה רְכָסָה, וְלָמָה נְקָרָה לְאַלְמָה פִּי סָ, מְטָס צָלָל עַכְבָּר עַל יְהָוָה וְכָמוֹ שְׁלָמָרָנוֹ (בד"א): (ז) פִּי
כָּל מְקוֹס צָטוֹה מְיוֹתָר וְזֶה נְמָה לְהָ קְנָנְקָה לְהָ מְגִיד קְטָנִתָּה, לְכָל צְמָנָה קְדוֹמָה צָוָה סָס גְּנוּמָהָוָה וְלָיָהָ מְיוֹתָר כָּנָן צָנוֹן
צָמָקָס גְּנוֹסָה לוּ נְנִי מְלָס סָס דְּגָרָה וְלָיָהָ מְמָלָר כָּנָן צָלָמָה לְקָהָס (רו"ב): (ז) פִּי צְצָעָה צְנָמָה וְנְמָמָה, טְלָבָר לְמִינָה צָנוֹן צָנוֹן
מִיד צְנָמָמוֹ לְסִוְתָּה צְלָמָה טְלָבָר לְגָלָגָן מְפָקָרוֹ לְכָמִיכָבָר וְיְלָבָר וְיְנָמָה מְקִיטָה קְלִיכָתָה צָלָמָה, עַיִן סָס פְּסָקָה כ"ז (רו"ב).

אור החיה

חִוְתָּה הַ וְגַוְיָה וְלָהָ וְיְמָר וְלָמָה פְּמָותָה:
וְכָוָי סְחוּר כְּנָמָל צְמָחָר דְּכָרוֹת צְלוֹעָ
טְזָ. אֱלֹהָ צְמוֹת כְּהַלְמִיטִים. לְרִיךְ לְדָעַת לְמָה מָזָן
כְּוָתָה וְנָמָי נְעָד כְּלָן. וְכָנָה נְגָד שְׁרָבָה לְמוֹר כְּכָנָה
וְיְקָרְבָּה מְתָה לְסָוְטָעָה כְּנָן וְיְסָוְטָעָה כְּהַתְּפָלָל טְלָיו וְנָמָי
וְגַוְיָה וְיְמָדָל עַל פִּי דְּגִינִּיס זְוָל (סְמוֹת ל"ד): וְיְמָר כְּהַוּמָר מְתָה מְתָה לְהַחְפָּלָל עַל וְיְסָוְטָעָה
צְהַמָּנוֹ וְחַכְמָנוֹ סְנוֹנָס הַמְּלָר כְּיַיְמָקָה דְּגָרָה כְּנָמָה וְגַוְיָה לְכָעִירָן
זְיוֹדָנוֹ מְלָצָוֹתָיו מְרָגָלִים עַל סָס מְעַטָּקָס נְקָרָה

לקט בהור

(ח) כָּנָל הַמְּרָעִי שְׁקָכְלָמָת קְנָנָה כָּלִי נְקָרָה לְיָוָה וְפִי סָ, שְׁהָלָמָת
לְיָהָ מְלָעָנָה תְּהִוָּה טִיקְנִים קְנָנָה כָּלִי מְלָהָה שְׁלָמָה אֶל
יְצָרָלָן, לְךָ לְהָ לְעַטָּה מְעַטָּה מְעַטָּה וְהָ קְנָנָה
קְנָנִים וְלָלָעָכָב קְרִי זָהָר פִּי סָ, לְהָ קְמִינָן יְצִיעָו וְהָמָלָע
קוֹדֶס גְּרֻכוֹמוֹ וְהָעָנִין דְּנָנָלָה רְכָסָה, וְלָמָה נְקָרָה לְאַלְמָה פִּי סָ, מְטָס צָלָל
כָּל מְקוֹס צָטוֹה וְזֶה נְמָה לְהָ קְנָנְקָה לְהָ מְגִיד קְטָנִתָּה, לְכָל צְמָנָה קְדוֹמָה צָוָה סָס גְּנוּמָהָוָה וְלָיָהָ מְיוֹתָר כָּנָן צָנוֹן
צָמָקָס גְּנוֹסָה לוּ נְנִי מְלָס סָס דְּגָרָה וְלָיָהָ מְמָלָר כָּנָן צָלָמָה לְקָהָס (רו"ב): (ז) פִּי צְצָעָה צְנָמָה וְנְמָמָה, טְלָבָר לְמִינָה צָלָמָה, עַיִן סָס פְּסָקָה כ"ז (רו"ב).

וְאֵלֹון לְנָא יְתִ
יְתִנָּא פְּתַחֲמָא יְתִ
בָּהּ וְיִתְּקַרְבָּא
כָּג וְשָׁפֵר בְּעֵינִי פ

כט' מומל' (ט') חקיק'ס ותחלמו כנ'。
בוגמה ילדיוס מגד'זיו
חקיק'ס מגד'זיו לח'
כלון ותקדרון חוליו כו'
לח' טקייס וחיק'ס
וישיבבו אתנו דבר
(טט): את הדרך אש
עמוקי מוקץ' (טט):
אליהן. סחילק'ץ' נג'
הדרבר. צעינוי ולל' גיג'
צעינוי מוכ' כה' מז'

הַלְלוּ גָם חֲמִס שָׁמִים הֵ
לְבָנוֹס וּמְכֻמוֹת קְדוּמָוֹת,
דָּצֶר לְיוֹ מִזְמָלֶךְ בָּהִי נָגֵן
סְכָלָה כִּי דִי לְוָמֶר וַיְתִיכְנוּ
יָדָע חַלְקָה כְּוֹתָה נְלָכָם
וְלְגַנּוּתָם מַדְרָן פִּיטְרָה וְלִי
וַיְשֻׁוּם דָ' וְזָגְמָה פְּנֵי
כְּפָלִימָוֹת, לֹהֶה חַמְרָתָם טָ
סְהַכְלָתָם נְכָר תְּמָרוֹן שְׂמָעוֹי
קוֹנוֹ סְהַקְדִּיס מִזְמָעָנִי
טֻמָּס צְלִיךְן נְלָמָת, וּמִין

כג. זיוטב בעני
טהורה
(ילקוט טלח) טככונו

טס אמיס ו מ' ז' וצין גנו. לה) ול'

י' דבריהם וא' דבריהם

וְהִכְרָבֶל אֲשֶׁר יַקְשֵׁה מִבְּמַתְּבֵן תְּקִרְבָּנוֹן
אֱלֹהִים וְשִׁמְעַתָּיו: יְהִי אֶצְנָה אֶתְכֶם בְּעַת
הַחֹוא אֶת בְּלִדְכְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ:
וְנִפְעַט מִתְּרֵב וְנִפְעַט אֶת בְּלִדְמִדְבָּר
הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָא הַחֹוא אֲשֶׁר רָאֶיתֶם
דָּרָךְ קָרְבָּן הַאֲמָרִי בְּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֶתְנוּ וְנִבְאַעֲדָ קָדְשׁ בְּרִנּוּ:
וְנִאמְרַ אֲלֵיכֶם בְּאֶתְמַעַן עֲדִתָּהָר הַאֲמָרִי
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לְנוּ: כִּי רָאָה
נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת הָאָרֶץ
עַלְהָ לְשָׁן כְּאַשְׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶבְתִּיק לְךָ אֶל-תִּירָא וְאֶל-תִּתְחַתָּ: שְׁלִישִׁ
כִּי וְתִקְרָבָן אֱלֹהִים בְּלִכְמָן וְתִאמְרוּ

ב

לקט בעיר

במגפנת (סמכ' זז): **תקרבון** אליו. על דבר זה¹² נסחנק ממו מטבח נאות לפלמה (ספריו - סמכ' זט), וכן במוחלט חמר למלול (פ"ה י"ט) חנכי כרוהה, חמל לוaker¹³ כחויך שלני מודען שלון למק רוחה, ומיומתי כוינו, כבבב למסותה לה דוד פס נ"ז) וירלה לה לילית ווילמר מך ננד כי מתייחו חמל לוaker¹⁴ ולבן חמלת חנכי* כרוהה כל תבען כל מורה (ספריו: (יח) את כל הרברים אשר תעשון. הלו עשרה כבדרייסי¹⁵ פzin דני ממוונה לדני נפשות (ספריו: - סמכ' ל"ב): (ו"ט) המדבר הגדול והגורא. בסכו צו נחשים כקורות¹⁶ ועקרבים כקשות (ספריו: (כ"ג) ותקרבון אליו בכלכם. גערודויז, ולכל שוני נוחותה : שאחתה.

שומון חי לטעום ולבול נאכ"ה, ופכוו דוח, וא"ט"מ מכachen דכיס סחין רהי למומרה: קא) ר"ל צל מומל טבניות מהן דכיס קיס לנומו ולס' למדס לישרלן ולטופיטים ועל זה מהר ואנדער האר יקפא מסס מאלעיזון לאלי כנונ דיני נפשות ספס דינין קאיט, הוה חמל אנטקומי נסס זה כל לדרגיס וטפילו עשרה לדרגיס שציעיכס לאן דליי נפשות האר לנויד מהו"ל מזיאקי הקטוויס מקרמי נסס, הילג פיי לאאל יקפא מסס צלטן האג עומק האין וטפיהות ציולדו בטלט הנושא, ווערטל דדריגיס הינה כן קדושים נמננה דסנאלדרין, וכט"מ זוז'ל הכל דוח זונפה מה אנטק ברדיי ממענות פקול גדיי נפשות עכ"ל, והיע יודיע פתינו לדכיס הילנו: קב) פיי להאן וועכין קיא כקווות בית קבד וכקחת, אהל"יכ כמה דיאו נוילו מנדער צלט נעל דזים (רא"מ), ונקלפי ממיק קלאויס ומונכליס לפיעאט, נלטוט לכל שאטס קיא האנדער נורו גל

לֹנֶא וְאַתִּיבָו יְתַנֵּא
טְבָא אֲרֻעָא רְיֵי אָ
כוֹן לְאָבִיתָנוּ לְ

שְׁמִי וּמַרְכָּבֶת (פפ')
סְהִרְצָן יְסִרְלָל גִּזְוֹכָ'
טוֹבָה הָאָרֶץ. מֵי

לפיך נומר חילון וו'ו
הממל וו'טינו מותנו
נומר חילון וו'טינו
לפי טסיו זמיגליק
תטזומה עטלה מיה
ויקומע ולגע, זגדער
מה' טאטיטינו עטרכ
ויקומו וגוי' וו'טינו ו'
ע'כ להוחר קדער
טכדר מיהו וו'מן
ולסעריך צעל עט
ויקומו צידס, פ' ע
צמניכ מרגלים נטול
גען רימונע, חילון יכ
זגדעריךס ז'ל, וכ
צידס נומר אקס בע

הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשפטן כר ויפנו ויעל הרה ויבאו עד-נהל אשבל וירגלו אתה מה ויקחו בידם מפרי הארץ

ב

לגדת שוחזר למשמעותו מכך לו חמוץ זכ"י, חמר לו כן, ונתנו התח ל' נסיעון, חמר לו כן, כסלויס וגבעות, חמר לו כן, כיוון שרחה שחן מעכז כלום, חמר בזקח (בלב) צנום קול זכ' כלם חמלתו צו מוס (מיז) חמר לו מול מעותך חייו מנסכו מעתה, חר' לנו קויתו לדבירוכם שלם תחומו בכיס כחתולו שחיינו מעכז, והם נס' חולמים בכיס (ספ"י): ואכח מכם. מן כבוריים טעלאס'י מ' המסלומים בסכט (טט): **שנים עשר אנשים איש אחד לשבט.** מגוון ים' סלט כייס צבע לווי עמasks (טט): (טט) עד נחל אשבול. מגיד'י סנקה על כס סופו (טט): וירגלו אחותה. מלמד שכלנו רב' לר' נר' חומניין יי''

אור החיים

בד. וַיַּרְגֹּלֹ מִתְחָא. פִּוּזָה נֶם כְּמוֹ שְׁמָמוֹ יְתֵלָה
לְמַטָּה וַיַּמְפֹרֹ נֶם הַלְּגָן כְּגָלוֹ מִתְחָא לְדֻעָת
מִכְּבֵד וּמִכְּבֵד מִתְחָא וְלָמֶד בְּקָדוֹשׁ לְדֻעָת
בְּמַלְיוֹת כְּבוֹד נְדִיקָות כְּהַמְּמָרוֹ כָּלָס נְדִיקָות וּמִנְעָת
בְּמַתְמָנוֹת לְלָכֶה בְּפָלָמָות זָבָר לְתִיעּוֹ וְפָנָו מְדֻךָ
בְּתַכְלֵל, וְעַיִן מִכְּבָשָׂת צְפָנָה צְפָנָה וְלִילָּוּ וַיְצָוֹמָ
בְּהָה. וַיַּקְהֵל צִדְסָה וְגוֹ. קָרֵךְ לְדֻעָת הָה' לְמַה
בְּיוֹרָךְ לְזָהָר וְבָהָר גִּזְבָּחָה קְלָמָה בָּזָבָ

אור ביהיר

טול) וכוכב מיזטב. מ) פציגטן מפניהם כן כלכו.

(במלצת י"ג כ"ו):

卷之三

טול)

—
—
—
—
—

וְבָשַׁבְבֶךָ וּבְקֹמֶךָ חַזְקָתְמֵת לְאֹות
עַל-יָדֶךָ וְהִנֵּוּ לְטַטְפָת בֵּין עִינֵיכָ
ט וּבְתַבְתָּחָם עַל-מִזּוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֵיךָ ס' ה' וְהִיה בְּיִבְיאָךָ |
יְהֹוה אֱלֹהֵיךָ אֱלֹהֵאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתֵּיךָ לְאָבָרְתָּם לִיצָחָק וּלְיעָקב

לקט בחד

וחילופים נעלם (๕): ובשבבך. יכול חפילו שכב
בחלוי כווס"י. תלמוד לומר (וצקוקן) יכול חפילו עמד
בחלוי כלילב תלמוד לומר צקינט זכניתך (זכליכן)
בדרך דרכ לורן דברך תורה צקון סכיבך וחמן קויכן
(ספוי - דילות י"ג): (ח) וקשרתם לאות על ידרך. הלו
תפלין צצוזווע: והו לטעפת בין עיניך. הלו
טפלין צדלים וועל סס מניין פלטיזויכס"י נקלמו
עומפנות טט זכחהפי* טטיס פה צלהפריקי טטיס (ח'י)
כל י"ז - ממוחות ל"ז): (ט) ממוזות ביתך. ממוזות כתיב
שלין לדריך הלו הלה *הלה* (ממוחות ל"ז): ובשעריך.
שינוי וטוחאות *בנדי*. על האות - החאה.

רשות

ומל' מעתס נעל (טט): ובשכבר. וכך לפניו שכב
במי כיוס"י חלמוד לומר (זקונט) יכול חפיין עמד
במי קולס מלמד לומר צבצתק צביקן ובלקן
בדרכן לך לין דילס טווכ זען סכינט זומן קימוכ
(ספוי - ניכת יי': ח) וקשרתם לאות על יידך. הלו
חפיין צצצוען: והיו לטעפת בין עיניך. הלו
חפיין פערלטס ועל סס מנין פלטזיטיקס"י נקלחו
טומפות טען כהצפי* טהיס פה צהפלרייקי טהיס (חמא'
בג"ז - מינום ל"ז): (ט) מזוזות ביתך. מזוזות כתוב
שלין ליריך הילג הילג טהמאת* טה (מינום ל"ז): ובשעריך.
שינוי מוחאות - בגדי. על האחת - מאחרת.

וְבָהֶן
בְּהַזֵּן
מִהְכָּה
כְּקַצְבָּח
מִלְּפָנֶס*
טְגַמְמָה
. לְפָזָן
לְמַדָּס
לְסְפִיּוֹן
וּכְכָל
כְּנִיסָּה
כְּצִוְיוֹתָם
לְמַרְחָלָה
לְחַלָּא *
מִלְּכָנָן
מִלְּמָרָת
כְּבָרָת
עִיקָּר

אוניברסיטה

אֵלֹהֶךָ שְׁכַנְתָּה
וִתְּקַפֵּף רְגֹזָא דָּיִם
וַיִּשְׂחַךְ מַעַל אֲפִים
תְּנַסּוֹן גְּרָם יְיָ אַלְגָן
גְּשַׁתּוֹן בְּנִסְתִּיתָא: יְמִינָה
פְּקֻדְרָיא דָּיִם אַלְגָן
וַיְקַמּוּהִ דִּי פְּקַרְדָּה
רְכַשְׁר וּרְמַטְנוּ גָּנוּ
דִּיְתְּבָקָה וּמַעַל
אַרְעָיא טְבַחָא!

לְאַבְתָּחָה: יְטַמֵּנוּ
בְּעַלְיָה רְכַבָּה מַקָּרְבָּה
מְלִילָה יְיָ כְּאַרְיָה!
מַקָּרְבָּה מִימָּרָה מָסָן
וּרְדִינָה דִּי פְּקִידָה יְיָ:
כָּא וְתִימָר לְבָנָךְ
לְפַרְעָה בְּמַצְרָם
מַמְצָרִים בִּירָא תָּכָה
יְיָ אַתְּחַזְנָה וּמוֹפְתָה יְרָה
בְּמַצְרָם בְּפַרְעָה
בִּיתָה לְעִינָנָה: כָּבָד
מַתְמָן בְּרִיל לְאַלְעָה

עלילcas צוותה: (מן)
בגסוטו כמייס שאנט
(יח) דריש וחתוב
סקלון (כ"מ ק"ה): (יע)
(פממה כ"ג כ"ג) וכמווֹתִי
(כ) בַּי יְשָׁאֵל בֶּן
שְׂנִיא נְשָׁתָהֹת • וּפְנִים וּמִבְּחִין
מִלְחָמָה עִי"ס (רומב"ז):
הַלְּקָדָה כָּלָי

לְתֵת לְךָ עֲרִים גָּדְלַת וְמִבֵּת אֲשֶׁר
לְאַבְנִיתוּ יְיָ וּבְתִים מְלָאִים בְּלֹטוֹב
אֲשֶׁר לְאַמְלָאת וּבְרוֹת חֲצֹובִים אֲשֶׁר
לְאַחֲצָבָת בְּרִימִים וּזְיִתִים אֲשֶׁר לֹא
נָטַעַת וְאַכְלַת וְשַׁבַּעַת יְיָ הַשְּׁמָר לְךָ
פָּרוֹת שְׁבָה אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הַזִּיאָן
מִאָרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים יְיָ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיךְ תִּירָא וְאֶת־תַּעֲבֶר
וּבְשָׁמוֹת שְׁבָעָנוּ יְיָ לֹא תַּלְבִּין אֶת־
אֱלֹהִים אֶת־חָרִים מִאֱלֹהֵי הָעָמִים אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵיכֶם שְׁכִינָה כִּי אֶל קְנָא יְהוָה

ב-ט

לרכות שערי הרים ומטרי מדינות) ומטרי עירות
(ספ-י) – יומת (ה' – י"ה): (יה) **הצוברים**. לפי סכמה* מוקם
נוירין^(ז) וסלטוס נופל לו לדור חמוץ: (יב) **מבית
עבדים . כתרגומו**^(ח) מעתם נעדרות ממוקם
בכיסויים בס עבדים (מילוי יתו כ ז): (יג) וב Sherman
תשבע. לס פך כל במלואו קללו שלמה ירלה לה
סמו ונודע היה לו כי נטע תבניע^(ט) שלמה שלמה
ירלה הפת צמו מכה זעיר צפונעך וארס לו לו הפת צפנע
(גאג' סוף ויק – מהו כ ז): (יז) **מאלהו העמים אשר
סביבותיכם**. וכך אחד לתוכים היה לפני שלמה
רואה הפת שכינוך מועט להריכס סוגר לאכסייל
שינוי נסחאות . שחוי – שחיה.

בנין כתוב כאן אלא ויחפרו בידם, שנאמר ויטיב בע אמר הכתוב ויישמו באלהיו יתנו יהודיה ורבי נחמייה אן מוחשכתם, שנאמר אשר נאכלם מהשכלה, ג. ט). ורבותינו אמר הנסייל חוכק את ידיו (קהלת אמר בטהונן, שנאמר אמר קאיב לא, כד). ולא יהיו כאבוי היהודיה אמר כאדם הראשון נטרד מן הגן, שנאמר ויגרש אמרו ואלו שעברו על כמה פאבוריהם, על ידי שאמר לפניו נידיעו תרע כי גור היהיה ז' אמרו ולא יהיו כאו נושקי רומי קשת (תהלים עח, העצילו מיד מצרים וגיא) (שם שעכסיeo אותי, שנאמר מדבר לארץ, שנאמר (ובניהם) [ובני היכן לבו ולא נאמנו שלחטי לך אנשים. אמר רבי ויטיב בעניין הדבר (דו לא נמכנו אלא לבושתה ש

וְעַתָּה תִּרְאֵן אֶת אָרֶץ כֹּנֶן. ٤
הַקָּבָ"ה לִישְׁרָאֵל לֹא
הַקָּבָ"ה עֲנוֹתָיו יַלְכְּדוּ אֶת
הַהֲגוֹנִים הַאֱלֹהִים. רָאָה הַקָּבָ"ה
שָׁנָה וּשְׁרָה בַת תְּשִׁיעִים שָׁנָה.

שְׁמָא לְעַקּוֹר אִילָנִי עֵין וְלֶנֶן

יעשירה, א"ל המלך זמניין לך אשה נאה בת טובים ועשירה אין כמותה בעולם. א"ל הבן אל
ווארה אותה, שלא היה מאמין לאביו. מיד הוקשה הדבר והרע לאביו. אמר מה עשה, אם אומך
לו איני מראה אותה לך עכשו ידו אומר כעורה היתה לפיכך לא רצח להראותה. לסוף א"ל ראה
אותה ותדע שלא כייחשתי לך ובשביל שלא האמנת לי קוגם שאין אתה רואה אותה בביטחון אלא
לבנק אני נותנה. כך הקב"ה אמר לישראל טוביה היא ולא האמיןו אלא אמרו נשלחה אנשים. אמר
הקב"ה אם מעכבר אני עליהם הם אומרים לפי שאינה טוביה לא הראה אותה לנו. אמר הקב"ה ירא
אותה ושבועה שאין אחד מהם נכנס לתוכה, שנאמר אם יראו את הארץ (במדבר יד, כב), אל
לטוניהם איני ווחונה.

ביוון שאמרו למשה נשלחה אנשים (דברים א, ככ) התחילה משה עומד ותוהא, אמר אי אפשר לעשו דבר עד שאמלך בהקב"ה. החלך ונמלך ואמר לה כך וכך מבקשין בניך. אל הקב"ה אין תחלה להם עד שהיו במצרים הלויגו לי, שנאמר זו לעם בארץ מצרים (hosha' z, tz), למודדים בכם, אני אני צריך, שנאמר ידע מה בחשוכא (דניאל ב, ככ), אלא אם בקשת שלח לך לעצמך ישואמר שליח לך.

7 אמרו ישראל, רביינו משה, נשלחה אנשים לפניו. אמר להם למה, אמרו לו שכבר הבחן הכבב' ^{ל'} ואמר לנו שאנו נכנים לארץ כנען וירושין כל טוב, שנאמר ובתים מלאים כל טוב (דברים יא), והרי שמענו שאנו נכסין ועושין להן בוח מטמוניות. אם מטמינים הן את ממוןנו ונכנסו ולא נמצוא כלום לא נמצא דברו של הכבב' בטול. אלא ילכו מרגלים לפניו ויראו לנו את האה

אווי הימרביין – עט פגנומא שלטן (וגוון). גע ארכס נלאמבע

ברית אברהם

המוציאים מרווחים וארון נסיך לאויל ומונס נאנקהת
ההמונית קלהן הלהקה הולג לנינס וארון פקידות נירן גלן
מארה סכינמו הולג על חמוץותם שמילמותם ציירלון גלן
המרו ול' נולס ימכור חדס כל מס טיק לו ויטק גלן
מלמד חסס וכו' וזאו המכליות הלהמיינ' ניטומוי נטומן צלט
וכיוון קלמלר בנן הולג ווילדה חומה קורס נטומן נטומן
טיש גוד עיפוי המכליות הלהמיינ' נולמן האטומן וטומן
קיומה נם טויסס נפי שחיומה נם טויסס לאיו דען
טנלהה לעיגיס הולג נטמע הוון וגען פצלל הולג שיט
ומטעל ערום שעריך ומטועל פום דכרי נארה לעיעט
וכיוון קלמלר הולג ווילדה חומה נוילה צעקה עירק מטלען
טכלת נטול שטפע הסום פוקטה דכרי צען
געטס זטט טיטה כווננו ימאנן צנגיינט טילדן וכן מטה
רטין עלי נאלאס מושך לו האחר להאנגה צטטמולו
המושג נא מלד שטפע סטי' וטהמאות טטלוות צהן וכוון
צפינו יקללן פיזיינט מלכית נמיין טילדן ווילם קימה
הסיבת טהמורי נטלאס מרגלים נטלהה גנטס לפיני
וולט טוח כווננו קטלאס טהמורי מכינוי זילוונס נטלה
צמיהמר קאנר זה שכךוגם נטלאס נטוואוי טלהה פום למגד
מטלהה האנר זו שכךוגם נטלאס נטוואוי טלהה פום למגד
לעריך ולטומען זטפאן צטשו ווילו ממכליות הלהמיינ' וכו'
הוועו דרבאים ברוחני ווועו ווועו דרבאים בחרטוויס נטלאס
לרבאים ברוחני ווועו דרבאים בחרטוויס נטלאס גראן גראן

אם כחוב כאן אלא ויחפרו לנו (דברים א, כב) ילכו ויעמדו על מה שchapרו בארץ. כיון ששמעו כן

זית רענן

טומם: ויצאו בחמורים. סטוניס פירום ממוקס
למוקס:

לכל בידם, שנאמר וויתר בעיני הדבר (שם כג). וזה שאמיר הכתוב ושימשו באלהים כסם (תhalim עה, ז) רבנן יהודה ורבי נחמייה אחד מהן אומר מהו כסלם ממחשבתם, שנאמר אשר על הכסלים (ויקרא ג, ח. יטטו: ד, ט). ורבותינו אמרו טפשותן, שנאמר לכסיל הובק את יידי (קהלת ד, ה). (ואהדר היה) [ה'יא] אומר בטהונן, שנאמר אם שמשתי זהב כסלי (איוב לא, כד). ולא יהיה כאבותם (תhalim עה, ח), רבי יהודה אומרacadם הראשון שאכל את פרי האילן נגנתר מן הגן, שנאמר ויגרש את האדים (בדاشית ג,

הכין לבר ולא נאמנה את אל רוחו (מלחים עח, ח), אלא אמרנו נשלהח אנשיים לפנינו. ואלו שבערו על כמה מצות אני מאיריך רוחי להם. רבינו נחמייה אמר ולא יהיה כאבותם, כ아버יהם, על ידי שאמר לפניו במה אדע כי אירשנה (שם גו, ח) לא הארכתי רוחי אלא מיד אמרתי לו ידיעו תדע כי גר יהיה זורען (שם, יג), ואלו שבערו על כמה מצות ואני מאיריך רוחי עמהם. ורבותינו אמרו ולא יהיו כאבותם דור סורר ומורה, ומני היי אלו שבט אפרים, שנאמר בני אפרים גושקי רומי קשת (מלחים עח, ט). דבר אחר אני משווה אותם לאבותם, שאבותם אמרתי להם וארד להציגו מיד מצרים וגוי' (שמות ג, ח) ולא נתתי אותה להם אלא גורתי עליהם מיתה במדבר על ידי שהכעיסו אותו, שנאמר במדבר הזה יתמו ושם ימותו (במדבר יד, לה), אבל אלו אמרתי להם שאכניםם לאזרן, שנאמר [ובניהם] אשר לא ידעו היום טוב ורע (דברים א, לט) וקיים תמי דברי. דור לא

שלוחע לך אנשיים. אמר ריש לקיש שלח לך מדעתך. וכי אדם בורר חלק רע לעצמו היינו דכתיב וויתב בעניין הדבר (דברים א, כג) [בעיני] ולא בעניין המקום. ויחפרו לנו את הארץ (שם, ככ), לא נתכוונו אלא לבודשנה של ארץ ישראל כתיב הכא ויחפרו לנו וכתייב התם וחפורה הלבנה וגוי' (ישעה כד, כג).

ויתורו"ש את ארץ כנען. אמר רבי ברכיה בש"ר סימאי מה ראה כנען להזכיר כאן, אלא אמר הקב"ה לישראל לאצדקה וביוישר לבבך וגוי כי ברשות הגויים האלה (דברים ט. ח), אמר הקב"ה עונתו ילכדנו את הרושע (משלי ה. כב) ואין רשע אלא שבעה עממין, שנאמר כי ברשות הגויים האלה. ראה הקב"ה שאין לישראל זכות שיכנסו לארץ נזכר יצחק שנולד לאברהם בן מאה שנה ושרה בת תשעים שנה. וכנען כי עשרים, ני חמשים, עי' שבעים, כי חמישים הרוי מאה ותשעים שנה.

וישלחן אותם משה. אמר להם לא תכנסו בגנים, ואם יאמרו לכם על מה באתם עליינו אמרו להם על חמץ תנאים ועל חמץ רמוניים ועל אשכול אחד של ענבים. אם יאמרו לכם שמא לעקור אילני ע"ז ולקוץ אשרה באתם עליינו אמרו להן לאו. נכנסו כשלוחים ויצאו כחמורים.

צ'יון המדרש עכ סוטה לד', ב עג מדרש ילמאנו עד תדב'יא רבה פכ'ז

ברית אברהם

הן המכילים הכתוב ולכון למורנו נטלה הנטה לפניו וגומו. מעככ על יין. בלאום יש אדם וכו'. כולם מסקדרות מIRON טוֹר ווא כלום טהורה לוי נטחות טהורה לי נטחות דכר לדעתך. מי חי מזוה חומר חיל יתלה לאם קדמאות סקופו לנו ליה מי מקלה. שבשתה של ארץ ישראל.

א"ל הבן אל

לסוף א"ל ראה
אותה בביטחון אלא
זהה נשים אמר
אמר הקב"ה יראו
יברע יד, כד, אלא

אי אפשר לעשות
ל הקב"ה אין זה
טו), למודים חן
שלח לך לעצמן.

הבטיחנו הקב"ה
כל טוב (דברים ז:
ג' ואמו ונכנסין
ו לנו את הארץ

נָאָה וְאֵיל סַכּוֹנוֹ
הַקְדּוֹם בְּכוֹךְ זָהָב
מִקְמוֹת קְצִבְרָהָלֶן וּמַן
שִׁיטָּה וּוְיַטְּלָה נָמָם
מִי נְיַטְּוָה לְקָהָלָה
זָוְלָה נְמַמְּהָלָה טָלָה
מִין הַגְּדוֹלָה וְאַוְתָּה
עוֹזִים לְחוֹן דָּבָר
בְּסַכְלָה הָכָלָה שִׂוְעָה
נָר הַגְּלָהָה נְעִירָה
גָּמָס עַיְקָב מַסְעָלָן
יְקָצָה הַלְּדָרָג גְּעִיָּה
רְלוֹויָה הַלְּחָזָן חֻמָּה
נָהָל לְעוֹלָם הַיְמָס
יְאִמָּה מְלָה וְעוֹרִינָה
יּוֹם שְׁבָתָה וְהַמְּלוֹן
לְלַאֲפָלָה נְפָסָה
מְלָלָה כִּיּוֹן צְהָמָנוֹ
צְמַלְלִים וּכְוּנוֹנָס
יְהִי קְהִימָּה וְכִיּוֹן
יִם בְּהִתְּרוּנָה יְהִי

שאין מצוחה זו נוהגת בחוץ לדורות ועכשו
צוח שינהגו בה במדבר, עכ"ד. ויש להבין
למה נשתנה הדברה, ולמה מתחילה לא נצטו
אלא בארץ. ויל' דתחלת היותה הכוונה
להכניסם לארץ מיד ולא הי' פסח ראשון
שלחים אלא בארץ ועלו נצווה אך ישראל
בחמתם במעשה העגל נתארך להם הזמן
במדבר, וע"כ הוציאו למצוחה זו:

ונראה דזולת החטא לא היו ישראל צריכין
למשכן אלא הי' נבנה להם תיכף
המקדש כמ"ש תביאמו ותטעמו וגוי מקדש
ה' כוננו יידין, ולא היו צריכים לרגלים
ולנטישת המדבר לחתיש בהם של נחש שרף
ועקרב כמ"ש בזוזק (ח"ב קפ"ד), כי באם
לא חטאו הי' או גמר התקינו. וככל הרשותה
כעشن כלת, אלא מחתה החטא שהחפשטה
מסוכותא בעלם הוציאו לכל אלה, וע"כ
הוצרך למצוחה זאת, ומ"מ מתחילה בפרשタ בא
אך שגלו וידוע לפניו יה"ש שי"ה כן מ"מ
לא יתכן לצוחם אלא על הארץ, כי אליכ' הי'
כעין גיריה שי"ה החתא ויתהמהו במדבר:

כידוע. וידוע שהשללים את זולתו זו בטובת
הנפש והן בטובת הגוף אי אפשר בלתי טובת
עליה. היפוך מעין רעה שפועלת רע לוולטוג
וכידוע ממדת הצדיקים שנוחנים עינם לטובה
בזולתם, ובזה ממשיכים להם שפע חיים
וברכה וכמ"ש הפטורנו (פ' זאתהן) בתפילה
מרעיה אעbara נא וארא את הארץ הטובה,
עיי"ש. והנה מدت טובת עין שנוראה אז
בישראל בפועל, בזה היתה לישראל. מעלה
יתירה על הלויים, ע"כ הוצרכו הלויים
לסמכות ישראל עליהם בענין סמכות מרעיה
ליהושע שמנן מחוודו עליי, כן ישראל נתנו
מדתם: מדת טובת עין על הלויים, ובזה
שוב הי' ביכולת הלויים להגביה ולהעלות
את ישראל:

שנת תרפ"ב

ויעשו בניי את הפסח במועד, וברמבי' ז
ויתכן שהוצרך למצוחה זו בעבור שלא
נצטו מתחילה בשיטת פסח דורות אלא
בארץ ונור והי' כי תבוא אל הארץ לומר

פרק ש' ל' ח'

ע"כ מבואר דעבודתם הייתה לפניות את הדרכך
והיינו דכמו שהמשעות במדבר היו להכנייע
את כל כחות הסתט"א שמשכנת במדבר כמ"ש
בזוזק, כמו כן היו צריכין להכנייע את כל
כח קליפות מלכי נגען מוקדם, ואח"כ מילא
היו נכששים بكل, וכמماה"כ (ישע"י כ"ד כ"א)
ყפקוד ה' על צבא המדרום במרום [זאה"כ] ועל
מלך האדמה על האדמה (כבמדרש שמ"ר
פ"ט). והנה ידוע דעתך היה היחסונים היה
מה מה שמאצאים בישראל עבירות ומעשים
בלתי מוכבים. ומובן שלהכנייע את היחסונים
צריכים להיות אגשים קדושים וטהורים מכל
עניני תיעוב, ואם ימצא אף באחד מעשיים לא
מטהוריהם שוב יש להם אחיזה. על ידו, ליגע
מן הכלל יכול, שככל ישראל הם כאש אחד.
וע"כ מצורע משולח חז' למבחן ישראל,
למען לא ינקו היחסונים על ידו מכל הכלל.
ומובן דכל זה הוא אחר שעברו ישראל את

שנת תר"ע
ללהבין עניין המרגלים שללו ישראל ומאיין
באה טעותם, ומודע שלח אחר כך
יושע מרגלים אחר שכבר ראה העונש
הנצחמן מן המרגלים הראשונים, וכבר האריכו
המפרשים, גם אנו כתבנו. במק"א בונה
באריכות. ונראה עוד דנהה הרמבי' ז' כתוב
שכונות ישראל הייתה לתור ולחות את הארץ
באיה מקום נוחה לככוש ואם יצטרך לבנות
דיק סוללות, כי התורה לא תסמרק על נס. יע"ש.
ודברינו מפליאין, כי מבואר בספריו (הובא
ברשי' פ' דברים) כי אלמלא שללו המרגלים
לא הי' צורך לכלי זיין. ויל' דהענין הוא
עפי"ם שסביר במדבר (פ' ט"ז) אמר הקב"ה
ליישראל בעזה"ז עיי' שהיה שלוחי ב"ז נגור
עליהם שלא יכנסו לארץ, אבל לעזה"ב אני
משליח לכם מלאכי פחאות ויפנה את הדרך
שנא' הנה שולח מלאכי ופנה דרך לבני וגוי,

הו ישרתני
כמ"ש בזה
ז' השלים.
בנור שנאמר
ע' אלא שבע
ע' כתות של
אל כת וכת
ס בה ביותר
במה והיר
ז' נימין
ז' אותן בזה
ז' אחד עם
ישראל וזה
ומיים לאחריו
ים' המדרש
לויים :

ז' יש להבין
מלוכת האדם
מנון במעלה
ויר את ידיו
ד' יתכן זה
ים' חמש פעים
הודיעו חבתן
במנין חמשה
ע' עזיק מסדר
במדרשו (פ'
ז' טובת עין
משכן ונחנו
ה' תוא מדה
א' אומר עין
שמדת טובת
בדלת, וע"כ
יצאה לפועל
ז' ע"כ נוכרו
זהר במספר
בדל, שנפש
אכל הנבדל
לויים הייתה
וותם דבקים
ע"י השיר

לך לך מארץך וגוי' התנהה עמו שנ במתנה הארץ לנו, מת אברהם אמר אעפ"י שמת אברהם איני חורב כי ורבר אלקינו יקום לעולם, ע"כ, והוא איך ס"ד שיחזור בו הלא מפורש הארץ לו ולזרענו אחריה, ועוד הלא בת הוצאה אותו ממצאים להעלות אל אר חלב זודבש, ומה hei' צריך המדרש המשל, ומה שיוכחו לבן, וכ"ק א זאל"ה אמר כי כל זמן שהיתה נמצאו ישראל מدت התמיינות מידתו של שקיביל מאמר לך לך הארץ אשר בתמיינות ולא שאל أنها יirl hei' נקרא אברם קיים, וזאת שאמרו נזלהה לפנינו ואבדו מدت התמיינות נזלהה אברם, והיל ס"ד לחורב במתנה כי לא היהת לך בשתיו ישראל בתמיינות אמר הקב"ה אינני חורב מי, וח"ש ודברו גוי' עכודהה"ק. זיראה לי' שיו' היא בספרי והובא ברש"י (פ"ד דברים) ובל הדר האמור וואל כל שכנויהם קני וקדמוני ולכוארה איננו מובן שהרי לא ירשו אלא ז' אמות זג' אלו נשארו עד אך להניל' מובן היטיב דקנין קניין ומואבא פרש"י (פ"ד דברים) שאות עמו ומואבא נאים מכח היروسחה מאלאעה, ע"ש, וכו' לאחר חטא המרגלים שיישראיל ירש את רך מכח ירושת האבות, ע"כ יש' לקניין וקדמוני זכות מה מכח ירושה, אבל בז שלחו המרגלים hei' נחשב כמו שאעונדו בחים חיותו וישראל הם ב נחשבים אברם וווכין בארץ מכח עצם מכח ירושה, ע"כ לא היו יורשין ב' הארץ אלא כלל, זיל' עוד שמנני טעם זה לעתיד את ג' האומות האלה שהריאו ישראל למדרגה גבוהה מאד' ואו' שוב שארם הוא בחים ולא יירשו הארץ ירושה, ע"כ יירשו גם את קניין קניין ווקפי האמור יש' למוד גם לאדם הפרטני כל המניות והמוצרים שיש לאדם ו והנה מה שכחם כ"ב גדור הוא מחתם להם אתו אברם ויצחק, ואם האדים

משמואל

בכמ"ר (פ' ט"ז) ר"א הגדול פתח יבש חזיר
גביל ציצ' ודבר אלקיינו יקום לעולם
גלה"ד למילך שהייל אהוב ואל' בוא לך עמי
אנון נזהר לך מותנה ומות, אמר המלך לבנו
של אהובו אעפ' שמת אברך אני חוויה ביי
מחטנה כו' המלך וזה ממה הקב"ה והאהוב
ה אברהם, אל הקב"ה בוא לך עמי שנא'

הירדן ונתערבו זען-ונעשו כולם כאיש אחד
חבריהם, אבל מוקדם לא-חיתה להם איזה
באמצעות הפרט בכל הכלל:
ולפי האמור יובן היטב כל עניין המרגלים,
שהיו-הראשים שבליל ישראל וגדולייהם,
ויהושע לעיד, למען בכח קדושתם ובמה שהם
שלוחוי מרעיה. ושלחו של אדם מביתו, כי
נחשב כאילו מרעיה בעצמו-הלה לשם, ובכתביו
הארון"ל שנתקברו בהם נسمות י"ב השבעים,
ע"ב היו צריכין להכנייע את כל קליפות מלכי
כנען כנ"ל, ולא המתין עד ביאת כולם כאחד
לכוביש את הארץ, כי בכל הכלל א"א שלא
ימצא אף איש אחד בלבתי מזוקך ובאמצעותו
יהי. בchap. עוד לנוק מהקדושה ולהתחזק
יותר ולא יתכנע, כי כאשר יבואו כולם לא"י
יתחרבו כולם והיה כולם נחשים כאיש אחד
כנ"ל, ואינו דומה לבודדים שנשנו כולם יחד
להכנייע את הסט"א שעדרין לא נתערבו ולא
היתה להם איזה דבר בכל כלו באוצרות הפרט
כנ"ל, ע"ב היהת העזה לשלווה מרגלים למען
יהי, בכם להכנייע, וזה (דברים א') ותקרבו
אליהם ונשלה אונשים וגוי, ויחפרו לנו
את הארץ ושיבו וגוי את הדרכם אשר נעה
בנה ואות הערים אשר נבאו אליהם, וכן דרך
אליה תורה כמ"ש ז"ל היינו בכה ששה סדר
משנה, ואת הערים וגוי זותי התעוררות, אין
התעוררות יעשנו אהבת או יראה וכדומה.
וזו"ש וויתר בענייני הדבר ואלה, מכם וגוי
שייהימת באממת עצה-טובה ונכונות, והנה כ"ק
אמור"ר ז"ל אמר בהא דברכות (ל"ד) דש"א
שטעा סימן רע לשולחין, שהחסرون מלחמת
המושלה, ולכן אמר הש"ת למרעיה שלח לך,
רצאו לא זי' חסרו במושלה, משא"ב המרגלים
נעשו שלוחים של כל ישראל, כמו שנגארא
וישיבו אותם דבר ואות כל העדה, עכתרה"ק.
ויש ליתן טעם מדוע שינו המרגלים שלא
רצו להיות שלוחי משה רק שלוחי כל ישראל.
ויל' דבר שמעו מאלדי ומידר שמשה מת
זיהושע מכניס את ישראל לא-ארץ, וא"כ חשבו
שלכיבוש א"י נזכר דוקא כה בנס"י ולא כה
משה, אך לא היה יכולם לומר והוא למשה
כמובן, ובנראה שמשה לא ידע מנוגנות אלדי
מאצלות משה.

Tg/Te/601m, Hayim Tsevi, d. 1926.

(16)

שְׁמֵחִים הָוּ לְמַחְזִיקִים בָּה

ספר

צְדָקָה חַיִם

על התורה ~

שני חלקים

חלק ראשון עד אנדרה – חלק שני עד דרוש

אשר השair אחריו ברכה

ה"ה האדם הנדור בענקים, שושנת העמקים "צבי" חפарат ישראל
כ"ק אדמור' הרב הגאון הנדור והקדוש, המפורסם בתורתו ובחכמוֹתו בכל קצו ארי

כקשת מrown חיימ צבי טייטלבוים זוקללה"ה

האב"ד ור"ט דק"ק סיגעת י"א ותגליל

יצא לאור במהדורא חדשה ומתוונת עם הגה"ה מדוקיקת

בஹומפת מראוי מקומות וمفتوחות

על ידי נבר המחבר

שלום אליעזר טייטלבוים

בלאאמוֹר הגה"ק אבדק"ק סאטמאָר זצ"ל

בן מrown הגה"ק המחבר זצ"ל

ניסן תש"ע לפ"ק
ברוקלין, ניו יאָרָק יְצִירָה

רוכם פסם רק לך, וכל לוולתו, זו אין נס מה מהלך
ולו עי"ז סוח' לכם, כלכם, [ל]געטך רק נס ^ה
קו"ב"ה (ועי' מ"ט נמיוטס נס הפסם הוות').

ימטוו שם"ה, להס ח"ו גרמו עוננות לין טמילת
סרג'ה שם' נס מטלכת. ולחדר הקטוב ולחדרתס זנה
פמ' טוח נס, ליינו צמה טהומנו צפה טוח' עותה

בישלח

געטה קדר על פי ליינו צל סקצ"ה ח' נס ^ה
לעתה, והס כן זהה הנומו טלומי לרמתנו, וכן נס
נימין מכונה קדוטה מהט טמבלם הגורל צ"ה, וען
סוח' גדול מהינו מושך וועותה על פי עטמו, וטוח'
וילט' צו מלונה קדוטה.

וזהה קטה צמה טהומן פרעעה נדי יטלה נטמאן
הס נח'ן וג' (עלן י' ב), וזה פרעעה כה' נטמאן
להה ונלטו קצין טבר פיל' ט' ה' סכ' וטמבללה, וטוח'
עטה נסמו עינוי ולטו, ולט' ידע ולט' יין ה' פערען
ט', טבר נודתי לה פרעעה טויה טסקיגיר געדס טו
טמבלת. מה' נפי טנ'ל י'ל דפרעה ח' מר נלטו טוח'
טחו' טלטס מתי'ו ומיה'ו, וכטמבלת סכטוב ויט' טוח'
פרעה ה' טעם, لكن כה' נסמו רען טבר נטלאן
ישען נס, טבר ה' יוכלו נסמו ולטו' ה' פדרן ^ה
הור טבר קצין ט' נס, כיון קנטט טליתומו נלטו' טוח'
ועל כן נזוליס הס צמבלת ונטג' להס פדרן. וכן נט'
טטן מזימנו, הקינס ד' דרכ' מדר' יס סוף, ווילט'
יעוטן כה' טליתומו, דה' פדרן טבר נלטו על טוח'
טליתומו כה' נפקק מס, ויט'ה מדטה על פ' טוח'
נסנו צוי יטלהן.

וזהה טהומן סכטוב ויט' צט' פרעעה ה' טעם, ק' טוח'
טיט'ו על לי' טליתומו צל פרעעה, וכן נס ^ה
ה' נקיס דרכ' הרץ פטחתיס, ליינו פדרן טבר סי' טוח'
וילט' צו, כי ווילט' פדרן טיט'ו מהט פרעעה ה' טיט'
נס, וכן יט' טעם וג', עין כי גולד צוה' מכוון טוח'
פרעה. וכן נס נקיס מה' נקיס דרכ' טמבלת יס סוף, טוח'
ויט'ה מדטה מה' ט', ווילט' פדרן יט'ן נס ה' טוח'

ויזהו בשלח פרעה את העם וג', פן ייחם העם וג',
ולקדוקו טפלוטיס למסמע צה' קליין נטעות
היוז צינה צלט' יט'ו מוריימה, וקטה ה' כל' כל הקיטות
מהט ט', והס צלנוו יט' ט' צלט' יה' נדעטס נט'ו
מלרימה, ה' כל' צלנו צימוחק נס צלט' יה' ווילט' ולט'
ימפו נחלותם מלמינה, ולמה' הקינס ה' נקיס נענור וט'
דרן המדר' יס קו'.

ונראה על פי דברי הנגרת (קידוצין ד' כג:) כי
כהני טלומי לרמתנו, לה' ס"ד צלומי דידן,
מי היכל מידי לדחנן ה' מזין ענדין ומייסו מי' עבדי,
עוי"ט, וטעטט צע. וges מס'ו הקדרה דאטליים ה' מי'
עדי מה טטטטט נס מי' עז'.

ויש לנו על פי מ"ט צה'ור חמיס (פ' צלט') צענין
המרוגלים, ה' ר' על ג' טכטליים ט'ו צבעה צטטלהו,
ה' מהט טכטלה, וימזר לטזות צלומו צל' ה'ס כהומו, ווילט'
זו מכונה לעה מה צלט' זיט'ה צ' קוזס, דרכ' צטולת
לזיקס, צטטלהטס עטום ה'ס לאיליכ' נ'ג'ן, נולט צס' מכונה
רעה מהט טטטטט, עוי"ט. והס כן דרכ' צטטלהט
היינו יכול לעותה ges טטטטט מי' יכו' נטעות מכונה
המצלת, וע"ט מוכה נגרת לכאינס צלומי לרמתנו,
וסת מקטליים ה'ס קדוטה מולט טטטטט, וככ' צטולת
נימין קדוטה צטטלו' לפי עריך טטטטט.

ובזה י' נס כן צמה טהומרו חז' (קידוצין ד' ג').
గולד טמלו' וועותה יומל ממי צה'ינו מז'ו'ז
ועוותה. וטטטט טטטט טטטט טטטט טטטט טטטט
סוח' היינו מז'ו'ז וועותה מעטטט, דרכ' גולד ממי צה'ינו
מז'ו'ז וועותה. מה'ס לאג'ל י' נס קוח' מז'ו'ז וועותה,

לְדָרְתֵיכֶם וּשְׁעָה אֲשֶׁר רִיחַנְתָּה
לִיהוֹה בְּאָשָׁר תַּעֲשֵׂי כֵּן יַעֲשֵׂה:
שֶׁ תִּקְהַל חֲקָה אַחַת לְכֶם וְלֹגֶר הַגָּר
חֲקָת עָזָל לְדָרְתֵיכֶם כֵּם בְּגַר יְהִי
לִפְנֵי יְהֹוָה: שֶׁ תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָט
אַחֲרֵי יְהֹוָה לְכֶם וְלֹגֶר הַגָּר אֶתְכֶם: פ
שֶׁ הַיְדָבֵר יְהֹוָה אֶל-מֹשֶׁה לְאמֹר: →
שׁ דִּבֶּר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֱלֹהִים
בְּבָאָכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנָי מַבְיא
אַתֶּכֶם שְׁפָתָה: שׁ וְהִיא בְּאַכְלָכֶם מַלְחָם
הָאָרֶץ תְּרִימו תְּרוֹמָה לִיהוֹה:
שׁ רְאִשְׁת עֲרָסְתֶיכֶם חָלָה תְּרִימו

לקט בעיר

טו) ר' ל"ז אין פירושו כמה מושג הפסוק אמצעיה ב' סדרניליס
וא נוה אמלס נגר גור נמלס, קהילת נול היל נול אוט דזר נגר
בנלמוד שולחן מגנו, לא טר פולות כ"ג מהניתן נגר
פייטו כן נגר, ולפי"י מיטר טום טקה לו לומר וכלה נגר,
נוה נביה וריהוט זכן דיך ולטון שטבי, טאגט טולו מדרמה
רק דזר ממד שעפ"כ ממר נ' פעמייס בכ"ג, סולין רזון
שכמאות לדמותן גן ד' למץ מגריס רק מק מגריס לנו ס', וכן
ישופט כוונתו טיה לנו מיל צנודלי חוץ עמרק מלטמאן חי
ועמי וקומי כי הנוגע כך קהלו נגע נגי, ה' כ' פיל"ז מהה
כמוני עמרק כעמי (נה"ח), וכל שול' טקה יסיה נך וזה סמירה
למה טפירות וכינוי כס נפקוק כנן ד' עי"ק מה טפירותנו
בזה: (טז) נפוחם מסמען מיר נפוחם נול נן כי מכוון
(ג"א): (יז) לפאר סקoon וציוו זוש שול' מיד כתנוכנו
חכלו מלמלה, טאס עלו מן תיכין געשור להדר ניקן ולען
חכלו מעזoor טולץן (ממנואה מדא) רק נט"ז צו מהר
סקרנעם שטומו (מ"ל), עוד הפטר סכמה שדוקה מלקומה,
חכלו להס שטומו (ח"ל פטור מחה דחוירית
(ח"ז): (יח) מלצון לטה סתתנבו מיס עס קמה, נול כתמלווטו מן סטמוות, ול"ז שדוקה חמל בלאה, חכלו
ספיריס תלה מן הקמה לין חלפו חלה (ח"ז): יט) זה יה' מכינוי אל עריקומילס שפירותו עיסה טלאס, ולדור המדריכ
מעלכבר חוכליא רקען, לולמר ציעור בקען סיטה שעמר וכטיב (אטמו ט"ז ל"ז) והעמור עטיזים קהפה טיל, וכטיפה ג' קולין,
קלה צפה קבין, ובק' ד' לגין, ולטוג צפה צילין, ה' כהפה תל"ז צילין, ועטירומו מ"ג וטומט (וא"ט): (ב) טקיי
חולך. מטורנייל' בלע"ז:
שייעי טשאחות עיסתכם. תלקה.

וַיַּעֲבֹר גָּרְבָּנוּ דְּמַחְקֶבֶל
גָּרְםָן "כִּמְאָה רִי תַּעֲבֹרוּ
וַיַּעֲבֹר: טו קְהֵלָא קְמָא חָד
וְלִנְיוּרָא רִתְחָגָר קִים
קְדָרְיכָוּ פָּתְחָכוּ בְּגִינְיוֹרָא
גָּרְדָּס יְיָ טו אָוִרְתָּא חָרָא
חָד יְיָ קְבָּונָן וְלִנְיוּרָא רִתְחָגָר
עַמְבָּצָוּ יְיָ וּמְלִיכָּה יְיָ עַם
קְמִימָר לְהֻזָּן בְּמַעַלְכָוּן? אֲרַעַנָּה
וְתוּמִיר לְהֻזָּן בְּמַעַלְכָוּן? אֲרַעַנָּה
אָנָּא מָעֵל יְתָבָּון? תַּמְפָּנָן: ט
בְּמִיכְלָכָן מְלֻחָמָא רָא
תְּפִרְשָׁוֹן אָפְרִישָׁתָא גָּרְםָן
רִיש אֲצֹוּכָוּן חַלְתָּא תְּפָרָה

ס-פֿרְנָסָן

שינוי נושאות • עיסתכם. • תלך.

חֶתְא
פִּילָא
מַרְא
זָרְבָו
כְּדִין
כְּרָא
נְזִיאָה
כְּדִין
כָּל
אַלְיָן
עֲוֹא
זְבוֹן
יְכֹונָן

י' ח.
זיכר
ה

הַמִּזְבֵּחַ

תְּשַׁתְּלִין וְלָא
פְּקוֹדֵר אֶחָלָה
מְשֻׁחָה: מִתְּבָרָךְ
בִּידָא רְמַשָּׁה
וְלֹהֵל אֶלְדוּרִין

בבורי קווים כעוי
מגמות עטפה, כ
היה כל כמינו
ענימה על כל
ו' היליכס,

דָלֶט) נִמְצָל מֵאַ
שִׁימִי הַוּמֶל אֲכֹ

תרומה בתרומות נרן בן תרימו אתה:
כא מראשית ערכתייכם תתנו ליהונת
תרומה לדרכיכם ס כי וכי תשנו ולא

- ۶ -

בתרומות גראן. כלנו נהמר בז' טיעורו^๔ ולו
כחולות מענער שנלמר בז' טיעור, חלן המכאים לנו
טיעור^๕ לנוּן בז' טיעור לחם מענעריס ולוּרצענע
ולגמוץ לחם מלהיגעיס וטמונע (ספר):
(כל) מראשית ערמותיכם. למא נהמר^๖ לפיו
שנלמר רהינע וערימות עריסתיכם. טומע הוי לרוטנא
שגעיסות, תלמוד לוּרמוּ מילחיתא מוקלחת^๗ ולוּ
כולב (ט): תנתנו לה' תרומהה. לפיו בלה' שמענו
טיעור חלב נהמר מהוּ זוכה בז' כדי נתיניכי^๘ (ט):
(כט) ובוי תשגו ולא תשעו. עוזות כוכביס כימתה
כלל כל כמאות^๙ שכדור מגיהן עליכ* פר, וכורי
הគובס מוויאתך כמן מלכל* ליזון צפר לעולך וטער
להנחתה (טט): ובוי תשגו וגוי. עוזות כוכביס
שינוי טהרות: ליחם. מבללו. מלכלה.

אור החיים

קיוצר הדברים שולטת מרגלים בתרזה שביע'ם, ומה נטה בית שני: ומעתה יובנו דברי רישוי בסמי מרוגלים לפרש מרימות ג על עסקי דיבת וירושים תללו ראי מוסר. דנה מה שדיברה במשה מהasher, אף שלא נעלם מהם שם פרישה והבדלה. תוא מעלה חסרוון, ואפי' בן עזאי אמר נג בתרזה אפשר פעולה שיתקיים נ מכש מרעה'ת, ושכבר היה לו שני הגדנו שאבש ראו שישראל. איה ברכום המעלות בעשיית המשך דומים למלאכי מעלה פתאות, נפי והיתה הנסעה הראונה בtinyok ה לספר, ובתבערת ובכבודת התאות, לפלא בעיניהם מאיין היה בזאת, שוה נצמת מפאת שמרעה'ת בזתו מעלה מהם ואון לו עוזר תבור; אי אפשר שתאיר בהם כי הא ועכ' נפלמו מדרגותם ובואו להה ששתולקות חיבור מרעה'ת הה נז פרישתו ותבדלו ממעניין העול ואלמלא פרישתו מהתאה. שה חומרית היה לмерעה'ת עדין, חיבור החומריל ולא כי כי נבדל מכל ואף שלצורך עמדו של מרעה'ת היו מעלה, מ'ם הי צrisk לבטל את ת הוועלה ישראל. וזה שטענו הלא גו ולא פרשנו מד"א ומה"ט הוא להם חיבור עם ישראל להשפי השפעו ענגי. כבוד בוכות א השפעו ערמי. עד שהיהודים היג בוכות ערמי. עד לממוד מהם למשה, כי נבווא מקומות גבורה הכלל הכל כחשי ואין פרישתו מדריך ארץ פועלם שע"י זה יסתתק החיבור עם יש הידיבור שדיברו במשה אף שכור לא תועלת לכל ישראל. נחשב כי הי' להם להשיב אל נפשם שכ עווה בודאי כך ראוי וכן יפה אף עווה בודאי וכך ראי, וכמ"ש (דברי לא הי' גראה ראי, וכמ"ש

שביע'ם, היינו שכחות הרע שנשארו בקשר ישראל עוד מימי המרגלים שחטא. לא נסלה לגמרי והוא שהטעה את לבם אחורי בזון בית שני לכפורה בתורה שביע'ם:

ומעתה יובן עני שנות חנוך שליטה אן. דנה ידו'ם דבתרזה. שבכתב יש לאומות ג'כ' קצת אחיה. שחרי תיכף בbowm לארץ כתבה על האבנים.iscal מי מהאומות שרווחה למדוד יבוא וילמוד כבש"ס סוטה (ל'ה), אבל בתורה שביע'ם אין לא'ה שם אחיה, ובקה"ע דקראי שם מסכתא משלו מסר, שתורה שביע'ם יש בה עני מסר המבדיל בפני האומות. עכ' היא המאהדה את כל עדת ישראל תחת דגל אחד, והיא הגורמת התאחדות ישראל, ומוכן מילא דמהמת פגם כה מהאחד דהיא תורה שביע'ם נשתחבבקים כה רע להיפוך כתעם בקדם בטומאת מת, והוא שהביא רוח עוזים בקדם וגרים שנות חנוך, פגם תורה שביע'ם זה עצמו הוא שישב חורבן הבית. כדי עניין ברינווי שהיו שם שלא הטו אוון לדברי חכמים שאמרו געביד שלמא בהדייה כבש"ס גיטין (ב'ו). ואף שgem הברינויים לפי הילך רוחם וכונתם חשבו לטובה, להוט על קדושת המקדש צעל כבוד שמו ית' ועל ישראאל שללא ימושלו עלייהם הרומיים הרשעים והמוזהבים, מ"מ הי' להם לשם לדברי חכמים, ואפי' אומרים לך עלי' מין שהואה שמאל וועל שמאל שהוא גמ'ין, וכל אלה גסתעפו מהטה. המרגלים שפגמו בעינן זה:

ולפי האמור ייל בענין בית שני שנחרב בשבי שליחתה בהם שנות חנוך. ובמהר"ל-ב"ס, הצעה הטעם. דמלחש שני הי' בוכות כוני ובשנהו זוגם פגמו בכו"ז עיי'ש, ולפי דרכנו יש להוציא בוה דברים. דנה יש להבין מאחר שהו עוסקים בתורה ובעודו גמ'ח כבש"ס פ"ק. דימוא למה לא היגנו עליהם שלא יבאו לידי שנות חנוך, ועוד מאחר שהיו צדיקים גמורים שלבם ברשותם, למה לא שלטו בנפשותם להטוטם להיות אהובים זאי' היפוך משנתה חנוך: ונראתה דכמו שהגדנו לעיל בענין חורבן בית ראשון שהי' בשבי שהו בהם שלוש העבירות החמורות. scal זה גסתעף מהטה העגל שהי' פגם בתורה שבכתב, וזה שהבאים או לידי שלוש העבירות כמו בעית הטה העגל, כי' ייל שמחמת חטא המרגלים שהי' פגם בתורה שביע'ם כני'. גסתעף מזה בזון בית שני שצאו האפיקורסים זמינים וצדוקין וביתוסין שכפרו לגמרי בתורה

תשמעוון אפלו יאמר על שמאל שהוא ימין: **לְמַעַתָּה יֹבוֹן דְּמֶרְגָּלִים שְׁפָגָמוּ בְּתוֹרָה** → תשמעוון אפי' שיאמר על שמאל שהוא ימין, ה' לסתם למד מפרשת מרים. אבל ראו ולא לקחו מוסר, הינו שלא הסתכלו להבין לךחתת מוסר מענין מרים: **לְלִפְנֵי** האמור יש לפרש ענין התנומזין בפרשת נסכים וחלה שלילהם רמז הכתוב לך אcolo בשמה לחמק ושותה בלב טוב יינך. דהנה ישראל אחר חטא מרוגלים שנגור עליהם מה שאבדו בחטאיהם בכ' לזרות, הריגשו מה שאבדו בחטאיהם אבידה אחר אבידה, נפילה אחר נפילה, עונש העגל, עונש מרוגלים, חורבן בית ראשון, חורבן בית שני, היו שבורוי לב מאך, ויצא להם כמעט כמתיאשים, בידעם שנשאר אצלי רשיימו מפגם תורה שבכתב ומפגם תורה שביע' המושך לשולש עכירות החמורות, ושלא להיות נשמע לדברי חכמים ושנאת חנוך, לזה בישר להם שתי מצות אלומצוות בסלים וחללה לתהיות מקובלות לשני סוגים חטאיהם. ותינו דהנה נסכים כוללים שלשה מיini צמחים סלול ושמן ויין, ושלשתם לרמזים ליהורה כמו'ש (משלי ט) לכו לאחמי ואמלא פרישתו והבדלו מונענין העולם הגפני, ואמלא פרישתו מותאהה שהאהה היא ועיכ גפלו מדרגותם ובאו למה שבאו, והשבנו שהסתלקות תיבור מרע'ה מהם נצמתה מפאת פרישתו והבדלו מונענין העולם הגפני, החומרית לי' למרע'ה עדין חיבור עם עולם והומרית לי' ציריך לבטל את תועתו מפני הועלות ישראל. וזה שטענו הלא גם בנו דבר ולא פרשנו מרא'ו ומה'ת הוא כדי שהי' להם חיבור עם ישראל היה השפיע בהם מה שהשפיעו ענני כבוד בזוכות אהרן ובאר בזוכות מרים. עד שהרויעם השית' שאין ממקום גבורה הכל כחשכה כאורתה, ואין פרישתו מדורך ארץ פועלת עליו כלל שע' זה יסתלק החיבור עם ישראל, ומ'ם הדיבור שדיברו במשה אף שכונתם לטובה ולתועלת לכל ישראל, נחשב להם לחטא, כי ה' להם להשיב אל נפשם שכל מה משה עשה בודאי כך ראוי וכן יפה אף שביעיהם לא ה' נראה ראוי, וכמ'ש (דברים י"ח) אליו

קיוצר הדברים שטה מרוגלים לי' פגם בתורה שביע' פ, ומהו גסטוף חורבן בית שני: ומעתה יובנו דברי רשי' בסמככת פרשחת מרוגלים לפרש מריטם לפי שלקתה על עטקי דיבחה ורשעים היללו רוא ולא לקחו מהאהה, אף שלא געלם מהם שסדר קוזחת ופרישת והבדלה הוא מעלה באדם ולא חסרון, ואפי' בן עזאי אמר נפשי השקה בתורה אפשר לעולם שיתקיים ע' אחרים, מכ'ש מרע'ה, ושכבר ה' לו שני בנימ, כבר הגדנו שאשר רוא שישראל אחר עמידתם ברום המעלות בעשיות המשכן והdaglim דומים למלאכי מעלה פחאים נפלו מעלהות והיתה הנסעה הראשונה כתיקוק הבורח מבית הספר, ובתבערה ובקבורות החטא, וה' הדבר לפלא בעיניהם מאי היתה כואת, ויצאו לדון שוה נצמתה מפאת שמרע'ה נתעלת מעלה מעליה מהם ואין לו עוד חיבור עמהם, ע' אי אפשר שתאייר בהם כ' הארץ ממשה, ועיכ גפלו מדרגותם ובאו למה שבאו, והשבנו שהסתלקות תיבור מרע'ה מהם נצמתה מפאת פרישתו והבדלו מונענין העולם הגפני, ואלמא פרישתו מותאהה שהאהה היא חומרית לי' למרע'ה עדין חיבור עם עולם החומרית ולא ה' ציריך לבטל את תועתו מפני הועלות ישראל. וזה שטענו הלא גם בנו דבר ולא פרשנו מרא'ו ומה'ת הוא כדי שהי' להם חיבור עם ישראל היה השפיע בהם מה שהשפיעו ענני כבוד בזוכות אהרן ובאר בזוכות מרים. עד שהרויעם השית' שאין ממקום גבורה הכל כחשכה כאורתה, ואין פרישתו מדורך ארץ פועלת עליו כלל שע' זה יסתלק החיבור עם ישראל, ומ'ם הדיבור שדיברו במשה אף שכונתם לטובה ולתועלת לכל ישראל, נחשב להם לחטא, כי ה' להם להשיב אל נפשם שכל מה משה עשה בודאי כך ראוי וכן יפה אף שביעיהם לא ה' נראה ראוי, וכמ'ש (דברים י"ח) אליו ונשאו בקרבת טאם לא נסלה אהובנית בזמן שביע' פ: ; שליטה אן. ; שכחובם חיכ' בזאתם כבש'ס סוטה זן לא'ה שום בסכתה מלשון ה' ענין מסד היא המאחדות ל אחד, והיא מובן מAMILIA תורה שביע' פ בטעם הוות'ק עווים בקרובם ; שביע' פ זה בידוע מענין לדבורי חכמים כבש'ס גיטין י הילך רוחם על. קדושת ועל ישראל ים. הרושים שמוע לדבורי ימין שהוא ג. נוכל אלה ג בענין זה: הביבאים לידי זדים בנסיגות דבורי חכמים, וה' געשה ת-האחרונים שקדום גמר בניסין כמו ות מהשบท רכו מתאים אוינו לשמעו לדנו פלאים כ'ה אין לך זיבמיך :

משמורא'

(22)

לישיבת האבות זרו בה ומאו הכוונינו בה. ותרבו דקדוקים בפרשנה המובני וכבר דברנו בהם למרי' ומ"מ אין א' בili תידוש:

ונראה דהנה כבר דקדנו בעניין מה זיל (קידושין ל"ח) עוגות טעם מוצרים טעם בהם מון מקן וכן מה ש באדר פסק חמן מלידר והוא מסתפק שבבילהן עד ט"ז בנים, שנראה שה ממוצע בין מאכלם שבמוצרם לבן המן, וכן בין אלילת המן למאכלם הארץ, והינו כי ידו שׂנְגַּוִי פחוא יסבלחו הטבע. והיו שבדת בית אפל לאור המשמש תחינה עניין מראו להיפוך, וכן בו בשתיותן כן ברוחניותו כשהיו א' מרגלים במאכל מצרים נ ע"י שר הארץ לא יתכן להם להעתיקם זה למאכל המן לחם שלאלבי השרת וככל מציאתו עניין גסוי, וכ"כ אחר המן מלידר לא יתכן להעתיק' ממא למאכל לחם הארץ-הגשמי ע"כ נסדו מצרים ניתן בהם טעם מומצע, עוגות טשייה' בניםיהם מון ממוצע, וכשפנ' מסתפקו כמו ביום שירד נוכשר בתבונ' ונראה שביציאת ממצרים שהי' פג' מורה שביע' פ' בחטא המרגלים, באלה מצות החקלאת שומרה' שעוני' כה' בנס' א' אתם. צלעומת שגנטרפו חטא העגל וחטא המרגלים פג' תורה שבכתב ופג' תורה שבעת' לקיים ובוים פקדוי ופקודתי כה' נצטרפו לעמאות ג' חוטי לבן וחוט א' של תכלת להוות באחד אמרם ו'ל' (ספריא מנוחות ל"ז) ו' ל' ל' למ' לציצית מגיד שארבען מצוה אה' זעם וה מובן מצות קדימה לבן' לתכלת בעין מורה שבכתב תורה שביע' פ' וכן סדר החטאיהם שחטא העגל שהי' פג' תורה שבכתב קדום לחטא מרגלים שהי' פג' מורה שביע' פ' כן סדר התיקון לבן קדום:

משמורא'

אבות, שאף שככל אחד מתם היה לו מודה מייחדת מ"מ במדת אהבה כלום שווים לטובה שכולם נקרו אוותבים, וע"כ בזאתם זוכין ישראל לג' חוטי לבן המשובין אהבה לבב ישראל. ולעומת שהיה ישראל לבב דוח עליהם שבפגם חטא העגל אבדו מעליהם מרגלים נתקים ובוים פקדוי ופקודתי עליהם חטאיהם, להו בישר שעודיין זכות ג' אבות אתם ובשבילים זכו למשוך אהבה. ב' חוטי לבן ולוכות אודין תלמידי ולהיות נשמרין מני העברות החמורות. וחוט א' של תכלת שמורה' לבני' בבואה' ק' הוא לעומת שטי' דוח לב ישראל עליהם על פג' בכנס' מורה שביע' פ' בחטא המרגלים, באלה מצות החקלאת שומרה' שעוני' כה' בנס' א' אתם. צלעומת שגנטרפו חטא העגל וחטא המרגלים פג' תורה שבכתב ופג' תורה שבעת' לקיים ובוים פקדוי ופקודתי כה' נצטרפו לעמאות ג' חוטי לבן וחוט א' של תכלת להוות באחד אמרם ו'ל' (ספריא מנוחות ל"ז) ו' ל' למ' לציצית מגיד שארבען מצוה אה' זעם וה מובן מצות קדימה לבן' לתכלת בעין מורה שבכתב תורה שביע' פ' וכן סדר החטאיהם שחטא העגל שהי' פג' תורה שבכתב קדום לחטא מרגלים שהי' פג' מורה שביע' פ' כן סדר התיקון לבן קדום:

שנת תרע"ט

שלחה לך אנשי'. בפשטות הלשון הוא ציוויל ויש להבין איך יתכן שיוי' ציוויל מעשה בלתי נרצה, גלווי' וזרועה' לפניו ית' אחרית דבר שיבואו לכל החטא הגודל הזה, ואפי' לפירש'ו. שהיה רשות אם מריצה שלחה עדרין אינו מיוושב. ועוד מה ראו על בכחה או קהל ישראל לאחוף במרגולים, הלא עמדו עננו וארון בית ה' נושא לפניויהם, ואם להגדיר להם אם טוביה או רעה' גמי' בלתי מובן, שזה יתכן רק אם היה להם ארץ אחרית מכבר ויתפכו לדע' אם טוביה היא שחי' כדי' להעתיק מהאחרת אליהם, אבל לאחר שאין להם מה לעזוב, בכל אופן שהיא היא מלנوع בדבר, אחריו שעכ' פ' ואוי' היא גלים. וכבר הגדנו הטעם '

ונראה עוד לומר שמקביל לשולשת חלקי התורה אוירין תילמי תורה נביאים וכחובים, שמן שעיה חכמה לתרות, יין לנביים שנביא הוא לשון דברו, יין מעורר הדיבור כמ"ש (וכרי' ט') ותירוש ינוב בתולות ומשגננס יין יצא טה' סולת לחובים, ודבר זה ייווע' لمביבנים, ובווא' חטה הח' ז' ז' וא' מצות נסכים מורה ישראל עוד בלחם האבות ואוריין תילמי' א' אתם עט' שלשת האבות ואוריין תילמי' עט' מה שחי' לתגביה להשי'ת, וזה תגומו על מה שהוא כמתאים פג' אוריין תילמי' וכח שלשת האבות וזה מורה שאין להם להחיש וודר בchrom לרפאת הנרטות חורבן בית ראשו:

ז מצות חלה הבאה מלחמת גלגול העיסה, שהוא קבוץ קרטיסות, שהרי לא נולד בה דבר חדש אלא הקיבוץ, וזה מורה על כה בכסי' [ובכו'ה' ק' (קע"ד)] חלה דא שכינמא] שאף שאינם נצרים כל' אחד בפ"ע, מ"מ קיבוץ הפרטים מילחא הוא, ואף שאינם נrzים מצד הפרט יכול להיות נrzים מצד הכלל עכ' פ' וזה תנאתמי על פג' בית שני כנ' אל' שביע' פ' שהיא לידי חורבן בית שני כנ' אל' ומורה שעוד הוא יבוא עת בית ה' להבנות כבואה' ק' (ח' ג' לכ' א') שעדר' להיות בנין בית ראשון ובית שני ייחד. וזה ששתי מצות אלו הן משמחות ומתיבות לב' ישראל שייצא אלו הם בוכים ועצבים על מה שגדמו לעצם, ובשני מנות אלו מורה על עניינים שעוד כה עליומים כהם, ועוד יבא ים וירפא את מזבח' ההרים, יחלפו כת' ייעפו ולא ייגעו בעבודת ה', וזה שבירש' להם שכינסו לארץ, שהכוסת ישראל לארץ הבונות לתכלית הנ'ל. ולפי' זו מובן שיתר מצות התלוויות בארץ לא ה' די בהן לשם אתם כמו שני מצות אלו:

ולפי' האמור יש לפרש' נמי סמיכת פרשת ציצית וקדימת הלבן לתכלת, וחוטי הלבן הם ג' ותכלת א'. דהנה ידוע לבן מורה על אהבה, ויל' דמי' חוטי לבן מורים על שלשות האבות דבמדרש משל מלך שהי' לו שלשה אהבים וכי' וקאי על שלשות